

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۱۲ جولای ۲۰۲۱

یونس نگاه

وطن را خشت، خشت و قدم به قدم بسازیم

۱- حدود دو ماه پیش با دوستی در کارته چهار به سلمانی رفتیم. وقتی بعد از سلام و علیک به آخر سالون رفته ماسک و عینک و موبایل خود را گذاشتیم، سخنانی بین دو سلمان رد و بدل شد که من دقیق نشنیدم ولی رفیقم پسان گفت، نفری که موی خودت را اصلاح کرد به دیگری گفت: همی کلش از مه! 😊

آن سلمان جوان، تازه کار بود و موی کمی را که دور سرم مانده است، بسیار بدسلیقه اصلاح کرد. درواقع او سر موی من تمرین کرده بود. پول را نیز دوچند گرفت. وقتی برآمدیم هردو ناراضی و از رفتن به آنجا پیشیمان بودیم.

۲- در همان روزها با دونفر از دوستان به یک کارگاه و فروشگاه نقاشی رفتیم. وقتی در آمدیم، دو نفر فروشنده با دو تن مشتری سرگرم صحبت بودند. ما سه نفر را گویا هیچ ندیدند، خوش آمدید نگفتند، تعارف نکردند. ما خود را چند دقیقه مصروف دیدن کتابها و نقاشیها کردیم. یکی از فروشندهها کارش با مشتری تمام شد ولی بهجای آنکه به سمت ما سه نفر آمده لبخندی بزند، خوش آمدید بگوید و کار ما را بپرسد، رفت پیش همکارش ایستاد و مصروف تماشای چانهزنی او با مشتری دیگر شد. آخر یادم نیست که ما به تنگ آمده صدا زدیم که "وطن دار بیا ایسو که ما هم کتات کار داریم" یا خودش لطف کرده آمد.

وقتی از دکان برآمدیم چند لحظه بر سر بی توجهی و برخورد غیرمسلمی فروشندگان به کارشان تبصره کردیم و هر سه ما ناراضی بودیم.

۳- چند سال پیش با یک نفر چت می کردم. بعد از چند جمله ردوبدل کردن، شکلک خنده روان کرده گفت "تو در مسنجر هم مراقب نقطه گذاری استی؟"

نوشتن کار است، و برای کسانی چون من کسب و مهارت اصلی. مخاطبان، مشتریان قلم به دستان اند و درجه موفقیت آنان را تعیین می کنند. من ازین رابطه آگاهم و در پرداختن شکل و محتوای نوشته، رضایت مخاطب را از یاد نمی برم. برخی نوشته ها شوخی، واکنشی و غیرجدی اند، ولی آنها را نیز تا جایی که سواد و مهارت اجازه دهد در ظرف و

شکل مناسب تقدیم می‌کنم. همیشه بار دوم می‌خوانم و مشکلات تایپی و املائی‌اش، پیچیدگی و ابهام، تکرار و اضافاتش را اصلاح می‌کنم.

یگان نوشته جدی است. حاصل ساعت‌ها فکر، یا مقدار قابل توجهی مطالعه، یا بحث و مباحثه طولانی با دوستان می‌باشد. این نوشته‌ها را در صفحه فیسبوک نمی‌نویسم. در یک فایل جداگانه ورد نوشته کرده، دوباره می‌خوانم و خوب که مطمئن شدم حداکثر توانم را در ویرایش و پیرایش آن به خرج داده‌ام، نشر می‌کنم. این نوشته‌ها را چند ساعت بعد برای بار دوم خوانده و اصلاح می‌کنم. گاهی، حتی یگان نوشته را چند روز بعد دوباره خوانده کمبودهایش را رفع می‌کنم. کار بیشتر وقت‌ها کمبود دارد و گاهی قادر نیستیم چیزی که مخاطبان می‌خواهند یا خود ما آرزو داریم، تهیه کنیم، ولی نشان عرق و گرمی زحمت آدم حتماً در چهره کار هویدا می‌شود.

کار شاید کوچک باشد (سلمانی، دکان‌داری، فیسبوک‌نویسی)، اما همین کار کوچک را اگر از ته دل، مسؤولانه و با احترام به مخاطب/مشتري انجام بدهیم، زیبا می‌شود و می‌تواند به تدریج بخشی از یک حرکت کلانی گردد که تحول ماندگار بر جای می‌گذارد.

هرکدام ما کار خود را مسؤولانه انجام دهیم و این‌گونه وطن و اجتماع خود را خشت، خشت و قدم قدم بسازیم.